

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Rotari Mihaela în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2021, în cauza penală în privința inculpatului

Cozel Victor xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.11.2020 - 16.04.2021;

Instanța de apel: 13.05.2021 - 30.06.2021;

Instanța de recurs: 05.10.2021 - 15.12.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 16 aprilie 2021, *pe baza probelor administrate la urmărirea penală, potrivit procedurii prevăzute la art.364¹ Cod de procedură penală*, Cozel Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă integral acțiunea civilă depusă de partea vătămată și s-a dispus încasarea de la inculpatul Cozel Victor în beneficiul lui Donțu Alina prejudiciul material în sumă de 5 200 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Cozel Victor la 07.10.2020, în perioada de timp cuprinsă între orele 16.00 - 21.00, aflându-se în apartamentul xxx din str. xxx, mun. xxx, unde locuiește cet. Donțu Alina și folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni, prin acces liber, a sustras pe ascuns din cutia pentru bijuterii care se afla într-un dulap o brățară din aur pentru femei cu greutatea de 5 gr, la prețul de 5 200 lei, după care cu bunul sustras s-a eschivat de la locul faptei, cauzându-i părții vătămate Donțu Alina o daună materială în proporții considerabile în valoare de 5 200 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a reținut că, în drept, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, după indiciii calificativi: furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. *Avocata Rotari Mihaiela în numele inculpatului* a contestat cu apel sentința,

solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Cozel Victor să-i fie stabilită o pedeapsă ne privativă de libertate.

În motivarea cerințelor sale apărarea a invocat că, în afară de faptul că Cozel Victor și-a recunoscut vinovăția pe deplin, prima instanță urma să ia în considerație toate circumstanțele care atenuază vinovăția inculpatului, că ultimul a recunoscut vina pe deplin, a conlucrat cu organul de urmărire penală, se căiește sincer de cele comise, este dispus să achite prejudiciul părții vătămate Donțu Alina.

Consideră că, pedeapsa aplicată lui Cozel Victor este una prea aspră și în contradicție cu prevederile art.art.61, 75, 76 Cod penal, or, la stabilirea măsurii pedepsei instanța reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale corectarea condamnaților și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și tine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, precum și de condițiile de viață ale acestora

Apărarea a remarcat că, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către inculpat cât și de alte persoane.

A mai notat că, ținând cont de faptul că infracțiunea comisă în baza.186 alin.(2) lit. d) Cod penal este mai puțin gravă, în acest sens putea fi aplicată față de Cozel Victor o pedeapsă mai blândă neprivativă de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2021, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței fără modificări.

A fost admisă parțial cererea inculpatului Cozel Victor cu privire la reducerea pedepsei în legătură cu încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

A fost dedus din pedeapsa numită prin sentința lui Cozel Victor de 1 an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, arestarea preventivă pe termen de 29 (douăzeci și nouă) zile, conform prevederilor art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv și reduce pedeapsa închisorii cu 58 zile (cincizeci și opt) zile, cu executarea pedepsei închisorii pentru termenul rămas.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță judecând cauza penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Cozel Victor și a făcut o încadrare juridică justă a acțiunilor lui în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile făcute de prima instanță privind vinovăția inculpatului Cozel Victor rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

4.2. Cu referire la individualizarea pedepsei, care este latura contestată de avocat în numele inculpatului Cozel Victor, instanța de apel a stabilit că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont și s-a condus de principiile generale de

aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art.75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă faptei săvârșite, care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare.

Instanța de apel a evidențiat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a luat în considerație circumstanțele cauzei, faptul că inculpatul Cozel Victor anterior a mai fost condamnat de mai multe ori pentru comiterea infracțiunilor de sustragere a bunurilor, nu a restituit prejudiciul cauzat prin infracțiune părții vătămate, nu este angajat în câmpul muncii și nu are o ocupație stabilă, fapt care demonstrează că inculpatul nu a stat pe calea corijării și continuă activitatea infracțională.

Mai mult, instanța de apel a reținut că pe rolul Judecătoriei Bălți, sediul Central se află spre examinare cauze penale în privința inculpatului Cozel Victor.

Totodată, instanța de apel a constatat că, în speță, nu există temei legal pentru casarea sentinței în latura aplicării pedepsei, deoarece la soluționarea chestiunii respective s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.art.61,75 Cod penal privitor la scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei.

În plus, instanța de apel a notat că prima instanță a stabilit inculpatului pedeapsa nominalizată cu executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare, ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia și constatând că lipsesc circumstanțele prevăzute de art.90 alin.(1) Cod penal și astfel nu este posibil de a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, anterior în privința inculpatului Cozel Victor au fost stabilite pedepse prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, prin ce se atestă că nu a înțeles urmările negative ale faptei sale, nu este la prima sa abatere de la lege, fiind persoană predispusă la comiterea infracțiunilor.

În circumstanțele stabilite, instanța de apel a conchis că pedeapsa reală de privare de libertate, va fi efectivă pentru reeducarea și corijarea inculpatului, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracțiunii, pedeapsă pe care instanța de apel a considerat-o echitabilă faptei infracționale săvârșite și fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

4.3. Pe de altă parte, instanța de apel a constatat temei de a interveni, în condițiile art.385 alin.(5) Cod de procedură penală și de a reduce pedeapsa penală stabilită lui Cozel Victor, ca urmare a constatării faptului deținerii acestuia în IP Bălți de la 18.03.2021 până la 25.03.2021 - 7 zile și în Penitenciarul nr.11 Bălți de la 25.03.2021 până la 16.04.2021 - 22 zile, iar în total 29 zile, în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În sensul dat, instanța de apel a admis cererea inculpatului Cozel Victor cu privire la reducerea pedepsei în legătură cu încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Sub acest aspect, instanța de apel a reținut că, în perioada de detenție în Penitenciarul nr.11 Bălți, Cozel Victor a fost asigurat cu un spațiu mai mic de 4 m², în una din celule aflându-se într-o suprafață chiar și mai mică de 3 m², fapt care confirmă că au fost încălcate normele de suprafață pentru deținerea unei persoane în

detenție, prevăzute de Hotărârea Guvernului sus menționată, și care, incontestabil, constituie un tratament inuman și prin aceasta s-au încălcat drepturile privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Astfel, instanța de apel a conchis că, dificultățile cu care s-a confruntat Cozel Victor pe parcursul detenției sale în Penitenciarul nr.11 Bălți în calitate de prevenit, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar art.3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

Respectiv, în condițiile art.385 alin.(5) Cod de procedură penală, Cozel Victor va beneficia de reducere a pedepsei numite prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 16.04.2021 în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, cu 58 zile.

5. Avocata Rotari Mihaela în numele inculpatului, în temeiul pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar hotărârile adoptate și solicită casarea parțială a acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Cozel Victor să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea cerințelor sale apărarea invocă argumente similare celor reflectate în cererea de apel, suplimentar indică faptul că instanța de apel, urmare a aprecierii gradului de vinovăție și stabilirii pedepsei prin prisma principiului individualizării pedepsei, a apreciat greșit acele criterii care au stat la baza pronunțării deciziei.

Consideră că, luând în considerație cumulul de circumstanțe atenuante, personalitatea inculpatului, consideră că pentru corectarea și reeducarea lui Cozel Victor nu este necesară executarea efectivă a pedepsei.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, se reține că, recurenta invocă temeiul de casare prevăzute la art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. În esență, criticele părții apărării se axează pe ideea că, instanțele ierarhic inferioare au individualizat pedeapsa contrar

prevederilor legale, la caz fiind indispensabilă stabilirea unei pedepse mai blânde, ne privative de libertate.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare, iar instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului Cozel Victor și-a motivat just soluția adoptată, ținând cont de prevederile art.art.61, 75 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală. Pedepsa stabilită este echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită inculpatului, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art.61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei ne privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Totodată, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate argumentele avocatei precum că, instanța de apel nu a luat în considerație la aplicare pedepsei inculpatului că, el a recunoscut vina pe deplin, regretă cele săvârșite, a promis să fie mai precaut pe viitor, astfel de acțiuni ilicite să nu mai comită, cât și de comportamentul vinovatului în timpul și după comiterea infracțiunii, or, anume aceste circumstanțe luate în considerație, au permis stabilirea pedepsei inculpatului la limita minimă prevăzută de sancțiunea normei în baza căreia acesta a fost condamnat.

Mai mult, Colegiul reține și faptul că conform revendicării eliberate pe numele lui Cozel Victor (f.d.27), acesta nu este la prima încălcare a legii penale. În plus, instanța de recurs apreciază drept întemeiate argumentele instanței de apel, în privința inculpatului care anterior a mai fost recunoscut vinovat și condamnat pentru infracțiuni similare, fiindu-i stabilită pedeapsa prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, însă inculpatul Cozel Victor a demonstrat că este o persoană predispusă la comiterea infracțiunilor contra patrimoniului, astfel nefiind atins scopul legii penale.

Pe de altă parte, se reține că, motivele invocate în recursul de pe rol, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (Vol. I, f.d.208-216) în coraport cu motivele invocate de recurentă, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus

argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Rotari Mihaela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2021, în cauza penală în privința inculpatului *Cozel Victor xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 16 februarie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie